Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26504
Copyright: Admont, Benediktinerstift

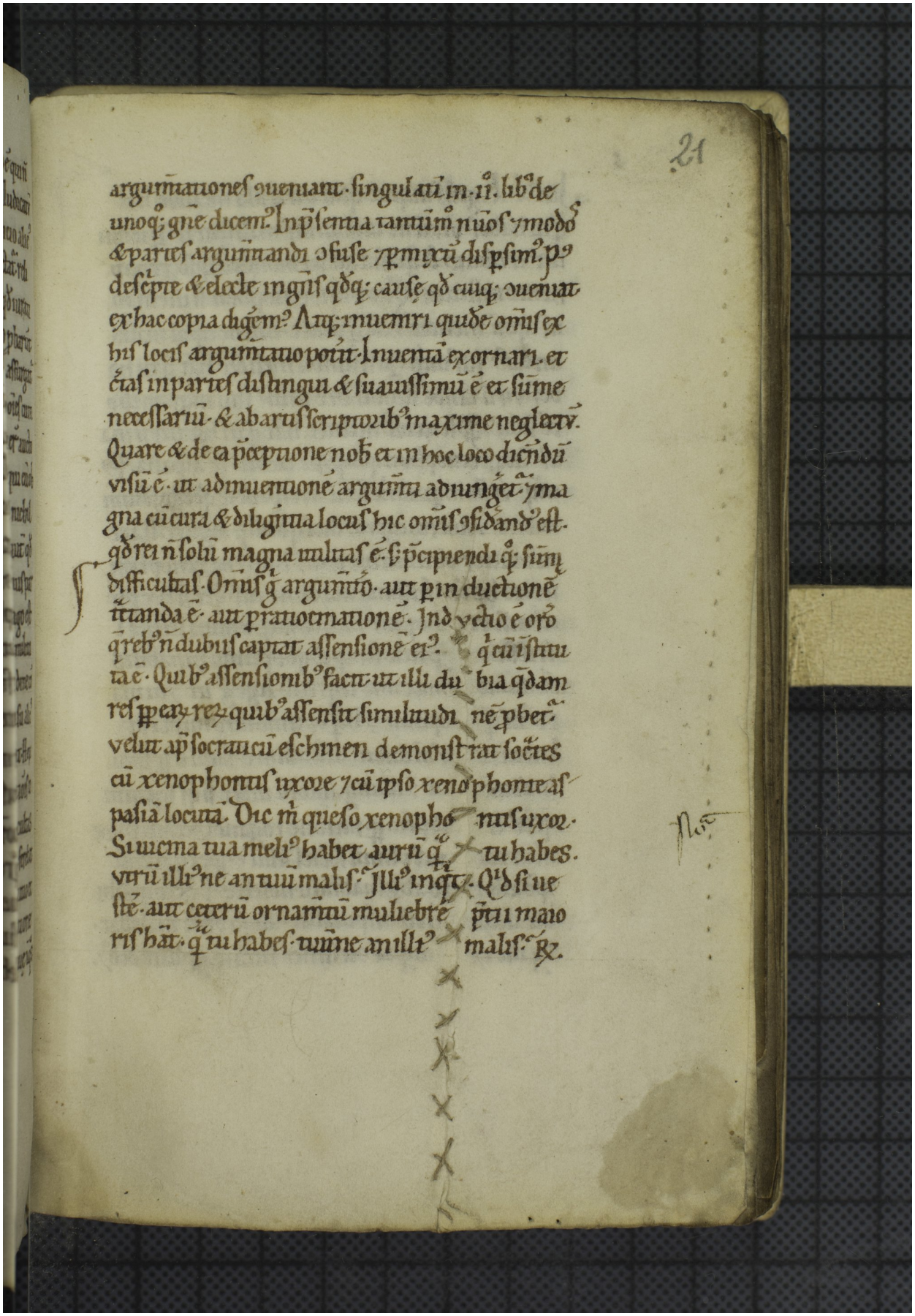

21

argumentationes inueniant. singulari in .ii. lib. de
unoq; gne dicem. In p̄ sentia tantū m̄ nūos ymodo
& partes argumentandi ofuse xpmiscū dispsim. p
desepte & electe in gnis qdq; cause qd cuiq; inuenit
ex hac copia dig̃em. Atq; inuentri quide omis ex
his locis argumentatio potest. Inuenta exornari. et
eias in partes distingui & suauissimū e et sume
necessariū. & ab aliis scriptoribus maxime neglectū.
Quare & de ea p̄cepti one nobis et in hoc loco dicendū
visū e. ut adinuentione argumēti adiungat ymagna
cū cura & diligentia locus hic omis sidando est.
qd rei n̄ solū magna utilitas e. sed p̄cipiendi q; sum
difficultas. Omis g argumēto. aut p in ductione
ēitianda e. aut p ratiocinationē. Ind vero e oro
q̄ reb. n̄ dubiis capiat assensionē et. q cū istitu
ta e. Quib. assensionib. factis utilli du bia qdam
res p̄ea rei quib. assensis similitudi ne p̄bet
velut ap̄ socratem cū eschines demonstrat socrates
cū xenophontis uxore cū ipso xenophonte as
pasia locuta. Dic m̄ queso xenophontis uxor.
Si uicina tua melior habet aurū q̄ tu habes.
vtrū illi ne an tuū malis. Illi inq̄t. Qd si ue
stē. aut ceterū ornamētū muliebre p̄tui maio
ris hat. q̄ tu habes. tuūne an illi malis. Ex.